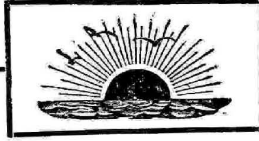

પોક્ષાર્થિના મત્યદં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યો ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૧ મું
અંક ૧૦-૧૧
૫ ઓગસ્ટ

શ્રાવણ-ભાદ્રપદ

વીર સં. ૨૪૯૦
વિ. સં. ૨૦૨૧
હ. સં. ૧૯૬૫

★

★

(૧૦૬) સૃત્તેસુ યાત્રી પહિયુદ્ધજીવી, ન વીસસે પંડિત આસુપન્ને ।

ઘોરા મુહુત્તા અવલં શરીરં, મારુંડપક્ષી વ ચરડપ્પમત્તે ॥ ૬ ॥

૧૦૬. જે મનુષ્ય આશુપ્રસન્ન-પંડિત-વિવેકી છે તેને અપંડિત-અવિવેકી એટલે મોહ નિદ્રામાં સુતા રહેતા; મનુષ્યો વચ્ચે પણ રહેવાનો પ્રસંગ આવે છે, તે વખતે પંડિત પુરુષે બરાબર સાવધાન રહેવું જોઈએ-તે અવિવેકીઓનો જરા પણ વિશ્વાસ ન કરવો જોઈએ. ‘કાળ ભયંકર છે અને શરીર દુર્બળ છે’ એમ સમજીને તેવે પ્રસંગે પંડિત પુરુષે ભારુંડપક્ષીની જેમ બરાબર સાવધાન રહીને વર્તવું જોઈએ.

—મહાવીર વાણી

પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : : ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક : : વર્ષ ૮૧ મુ : : વાર્ષિક લવાજમ ૫-૨૫
પોસ્ટેજ સહિત

અનુક્રમણિકા

૧ પર્વ પૃથુષણ આગ્રા	(મોહનલાલ ગીરધરભાઈ ભોજક) ૮૫
૨ શ્રી વદ્ધમાન-મહાવીર : મણુકો બીજો-લેખાંક : ૮	(સ્વ. મોક્ષિતક) ૮૬
૩ ' પૃથુષણ ' પર્વ અંગેનું સાહિત્ય (પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)	૮૮
૪ સમકિત અંગે તાત્ત્વિક વિચારણા	(શાહ ચત્રભુજ જેઠેદ) ૮૫

આવતો અંક—હવે પછીનો આસો માસનો અંક તા. ૫-૧૦-૬૫ ના રોજ બહાર પડશેતેની નોંધ લેશો.

ચોરાશીમી વર્ષગાંઠ

આપણી સભાની ચોરાશીમી વર્ષગાંઠ શ્રાવણ શુદ્ધ ત્રીજને શનિવાર તા. ૩૧-૭-૬૫ના રોજ સભાના મકાનમાં ઉજવવામાં આવી હતી. સવારે ૯-૩૦ કલાકે બારનતની પૂજા રાગરાગણી સહિત લજ્જાવવામાં આવી હતી આ શુભ પ્રસંગે સભાસદબંધુઓ સારી સંખ્યામાં પધાર્યા હતા.

બ હે રા ત

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી સભાના સભાસદો તથા માસીકના પ્રાહકોને સં. ૨૦૨૧-૨૨ના વર્ષની ભેટ આપવા માટે મળેલ આર્થિક સહાયથી “શ્રી મહાપ્રભાવિક નવસ્મરણ સ્તોત્ર સ્તવનાદિ સંગ્રહ”નામે કાઢિન ૧૬ પેજ પૂરા આઠ ફોર્મનું પુસ્તક છપાવી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. પુસ્તકમાં નવસ્મરણ સ્તોત્રો ઉપરાંત નિત્ય સ્વાધ્યાય માટે ઉપયોગી બીજા ઘણા સ્તોત્ર સૂત્રો, મોટી સંખ્યામાં પ્રાચીન ભાવવાહી સ્તવનો, સ્તુતિ, સન્ન્યાયો વગેરે આપેલ છે. ઉપરાંત દર્શન પૂજન માટે શ્રી સિદ્ધચક્ર તથા શ્રી ગૌતમસ્વામિ ભગવંતના કલાત્મક ભાવવાહી ફોટા મૂકી પુસ્તકને વિશેષ ઉપયોગી બનાવેલ છે. વેચાણ માટે પુસ્તકની થોડી વધારે નક્કેલી છાપી છે. તેની કિંમત ફક્ત રૂ. ૧-૫૦ દોઢ રાખેલ છે. જરૂર હોય તેમણે રૂબરૂ અથવા પોસ્ટેજ ખર્ચ સાથે રૂ. ૨-૦૦ બે મોકલી મંગાવી લેવી. ભુકસેલરને યોગ્ય કમીશન મળશે.

સમાલોચના

પુનર્જન્મ:—સંકલનકાર શ્રી જયપ્રસાદવિજયજી મહારાજ, મૂલ્ય રૂપીઆ એક. પુસ્તક મળવાનું ટેકાણું: શ્રી સોમચંદ્રભાઈ ડી. શાહ-પાલીતાણા (સૌરાષ્ટ્ર)

પરમ પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી જયપ્રસાદવિજયજીએ પુનર્જન્મનાં સત્યને પુરવાર કરતાં આશરે પચાસ કિસ્સાઓ આ પુસ્તકમાં આપેલ છે. આ બધા કિસ્સાઓ અદ્ભુત છે. આ કિસ્સાઓ વાંચવા વિચારવાથી પુનર્જન્મનો યથાર્થ ખ્યાલ આવશે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૧ સુ.
અંક ૧૦-૧૧

શ્રાવણ-ભાદ્રપદ

વીર સં. ૨૪૯૧
વિક્રમ સં. ૨૦૨૧

પર્વ પર્યુષણ આવ્યા

(ભવિ તુમે વંદો રે શંખેશ્વર જિન રાયા-એ દેશી)

આવ્યા આવ્યા હો રાજ પરવ પન્થુસણ આવ્યા,
ભાવ્યાં ભાવ્યાં હો રાજ ધર્મી તણે મન ભાવ્યાં.

કહે વિનીતા સુણે મુજ વદનભ, વાત કહું એક સારી;
તત્તવ રૂચી રસ રંગી ચેતન, કરવો તુમે નિરધારી.
આવ્યાં ૧

આઠ દિવસ અકાઠ પલાવો, સાહેમી સહુ તુતરાવો;
સત્તર-અષ્ટ-પ્રકારી પુજ, આંગી અવલ બનાવો. આં ૨
સાખ રૂપાની રહેખી આવો, માંહિ સુંદર પાલો;
સહુ સરખી સહીયર મળી ટોળી, ગુરુ ગુણ ગાવતી ચાલો.
આવ્યાં ૩

ગો શબ્દે જિનવાણી ભાખી, તેહને હરખે હલવા;
રંગ રસાલી ગહુંલી કીજ, શિવસુંદરી સું મિલવા. આં ૪
નયણે નિરખી હૈડે હરખી, શુદ્ધ પરૂષક જોતી;
લુંછડાં લટકે શું કરતી, ભવના પાતિક ખોતી. આં ૫
જૈનાગમવાણી હિત જાણી, સાંભળતાં ભવિયણ પ્રાણી;
કદપસૂત્ર ને સામાચારી, શિવરાવલી ગુણખાણી. આં ૬
સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ કરશું, સહુ સંધને હરખે નમશું;
પ્રભાતે શ્રાવક-શ્રાવિકાને, અમે જમાડી જમશું. આં ૭
પ્રત્યાખ્યાન પૂર્વથી જોઇ, ભદ્રખાહુ ઇમ ભાખે;
કહે માણિક્ય આગમરસ રૂડો, સમકિતદષ્ટિ ચાખે. આં ૮

રચયિતા:-મોહનલાલ ગિરધરભાઈ ભોજક

શ્રી વર્જમાન-મહાવીર

મણકો રજો :: લેખાંક : ૯

લેખક : સ્વ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા (મૌખિક)

પ્રથમ તો અધો લોક એક પાતાળમાં રહેનારી આઠ કુમારીઓ આવે છે. તેઓનાં નામ અનુક્રમે ભોગંકરા, ભોગવતી, સુભોગા, ભોગમાલિની, તોયધરા, વિચિત્રા, પુષ્પમાલા અને આનંદિતા હોય છે. તેમની સાથે ચાર હજાર સામાનિક દેવતાનો પરિવાર હોય છે તે પોતાની સાથે સાન સેના અને સાત સેનાધિપતિ હોય છે. તે પોતાના કૂળ પરિવાર સાથે ક્ષત્રિયકુંડ નગરે આવી પ્રથમ તો માતાની આવા સુંદર પુત્રને જન્મ આપવા માટે રતુતિ કરી, પ્રથમ ભગવાનની સ્તુતિ કરી અને ભગવાનના જન્મસ્થાનની એક યોગ્ય ભૂમિને વાળી ઝૂંડીને સાફ કરી. તેમાં જે કાંઈ કચરો કે ઘૂળ હોય તે સાફ કર્યા અને આ રીતે પવિત્રતા કરી આખી ભૂમિને ચોકખી અને સાફ કરી.

કેટલાક લોકો વાળી ઝૂંડીને જમીનને શુદ્ધ કરવાનું કામ હલકું ગણે છે, તે કામ તો હલકા વર્ણના લોકો કરે એમ ગણે છે, પણ ધરને સાફસુદ્ધ રાખવામાં આવે છે. તેમ આભુળાજૂની ભૂમિને સાફ રાખવી જોઈએ. આ સાફસુદ્ધીના કામને હલકું ગણવું ન જોઈએ. આ જમીનને સાફ કરવા ઉપરાંત એ આઠ દિગ્કુમારીએ તાળાં ફૂલથી જમીનને હારી દીધી એટલે જમીન સાફ કરવા ઉપરાંત જમીનને સારાં સુંદર અને નવા ઉત્પન્ન કરેલાં ફૂલથી ભરી દીધી અને જમીન પર સાફસુદ્ધી કરવા ઉપરાંત રંગ યેરગી ફૂલથી એક જોગ્ય સુધીની ભૂમિને નવાજી દીધી. આ કાર્ય અને ખાસ કરીને આંગણું અને ધરની નજીકનો ભાગ સાફ રાખવો એ પ્રત્યેક માણસની ફરજ છે અને તે કાર્ય કરવામાં કોઈ ભાતની હલકાઈ ગણાવી ન જોઈએ. આ પ્રમાણે હજાર જોગ્ય સુધી તો જની ન શકે, પણ પોતાના ધરનાં આંગણાંને

સાફ રાખવાની પ્રત્યેક સારા અને સુધક સહેલીની ફરજ છે આ કાર્ય કરી આઠ દિગ્કુમારીઓ ત્રિશલાદેવીના શુભ ગાત્રી પ્રભુના જન્મ સ્થાન નજીકમાં ઉભી રહી.

એજ પ્રમાણે ઉર્વ લોકમાં રહેનારી આઠ દિગ્કુમારીઓ અનુક્રમે મેઘંકરા, મેઘવતી, સુમેઘા, મેઘ માલિની, મુવત્સા, વત્સ મિત્રા, વારિષેણા અને બલાહકા જેના નામ વાદળા અને વરસાદ સાથે જોડાયેલા છે તેઓએ તુરંતજ વરસાદ વરસાવેલા સંભાળન કરેલી ભૂમિને જળથી નવપલ્લવિત કરી. એટલે સાફ થયેલી સુપુષ્પિત જમીન પર તાજે વરસાદ વરસાવે અને પછી ખાલી રહેલી જમીનપર જન્મસ્થાન પાસે પ્રથમની આઠ દેવીઓ પાસે ઉભી રહી. આ રીતે પ્રથમની આઠ દિગ્કુમારીએ જમીન સાફ કરવાનું કામ પૂર્ણ થાય અને તાજે વરસાદ આવે ત્યારે જેમ સર્વ જમીન હસતી લાગે છે, તેમ જાણે જમીન હસતી હોય અને આખી કુદરત હસતી હોય તેવું જમીનનું વાતાવરણ બનાવી આ પ્રભુ તરફના ભક્તિભાવથી દિગ્કુમારીએ કામ કર્યું. આવી રીતે જન્મસ્થાનની ચારે બાજુએ એક એક યોગ્ય પર્વત જમીન સાફ કરવામાં આવી અને નવ વરસાદથી જમીનને સુગંધિત કરવામાં આવી.

આવી રીતે દેવીઓએ આવી પ્રથમ તો વાતાવરણને એક યોગ્ય સુધા આકર્ષક બનાવી દીધું. આપણા સ્થાનકને અંદરથી સારું કરવા ઉપરાંત આભુળાજૂને જો સાફ રાખવાની પોતાની ફરજ ગણવામાં આવે તે શહેર સફાઇનું કામ સારી રીતે અને વગર ખરચે થઈ જાય છે અને હાલ જે કામ કરનારી મોટી સેનાને રાખી લેવાની મુનિસિપાલિટીને જરૂર પડે છે તે આખો ખરચ બચી જાય અને જન

સુખાકારી પણ્ય સુધરી જાય આવી રીતે પ્રભુની માતા કરતી ઉષ્વં લોકની આઠ કુમારી ત્યાં પ્રભુ-જન્મસ્થાને ગોઠવાઈ ગઈ અને પ્રથમની આઠ કુમારીઓ સાથે જોડાઈ ગઈ અને જિનગુણોને જે પ્રતાપ અધોલોકની આઠ કુમારીએ કરી હતી તેની સાથે પોતાનો સુંદર રવર મેળવ્યો.

દેવીઓને પણ દેવતા પેઠે વિભાગ કે અવધિ-જ્ઞાન હોય છે. તેઓ બનવાના બનાવને જોઈ દેખી જાણી શકે છે અને પ્રભુના જન્મ વખતે તે તેઓનાં આસન ચલાવવાન થાય છે અને પ્રભુના જન્મનો આ રીતે ઉત્સવ કરવાનું પોતાનું કામ ઉપાડી લે છે.

આ પ્રમાણે સુંદર વાતાવરણ જામ્યા પછી રૂચક નામના પર્વત પર રહેનારી-સ્થાન કરી રહેલી આઠ કુમારીઓ પોતાનાં આસન ચલિત થવાથી પ્રભુનો જન્મ અવધિજ્ઞાનથી જાણી ત્યાં પ્રભુજન્મસ્થાને આવે છે. આ આઠ કુમારીઓ સંબંધી હકીકત ક્ષેત્રલોકમાં વિનયવિજય ઉપાધ્યાયે રજૂ કરેલી છે સાંધી જાણી લેવી. તેનો મોટો પરિવાર પણ સાથે આવે છે, એ આઠે દેવીઓનાં નામ અનુક્રમે નીચે પ્રમાણે હોય છે: નંદા, નંદોત્તરા, આનંદા, નંદિવર્ધના, વિજયા વૈજયંતી. જયંતી અને અપરાજિતા હોય છે. આ આઠે દેવીઓને મોટો પરિવાર હોય છે અને તે સાથે આવે છે, આ આઠે દેવીઓ પોતપોતાના હાથમાં દર્પણ કાચ-આરિસા ધારણ કરીને પ્રભુની સામે તે કાચોને ધરે છે. આપણે જેને માન આપવું હોય, જેની ભક્તિ કરવી હોય તેની સામે દર્પણ ધરી ઊભા રહેવું તે મોટા માનની નિશાની છે.

આ દેવીઓ પણ હાથમાં દર્પણ ધારણ કરીને પ્રભુની સામે ઊભી રહી અને પ્રભુગુણાનમાં લગી ગઈ.

ભારત-જમ્બૂદ્વીપની ભૂગોળમાં આ પૂર્વ રૂચક પર્વતને પણ જાણી લેવાતી જરૂર છે. આ દેવીઓ પૂર્વ રૂચકપરથી આવતી હોવાથી પૂર્વ રૂચકની દેવીઓ દિગ્વિકુમારી તરીકે જાણીતી થયેલી છે. તેઓ પણ

ભક્તિસ્તવનામાં ભાગ લઈ તેમાં પોતાનો ફાળો અન્ય દેવીઓ સાથે આપે છે. અને સર્વ દેવીઓ સપરિવાર પૂર્વ દિશા તરફ ઊભી રહી પોતાનો માર્ગ કરી લે છે.

ત્યાર બાદ પ્રભુનો જન્મ પોતાના આસન કંપથી જાણી એક રૂચક પર્વતના દક્ષિણ ભાગમાં વસનારી કુમારીઓ આવે છે. તેઓની સાથે પણ મોટો પરિવાર હોય છે. તેઓનાં નામે અનુક્રમે સમાહારા, સુપ્રદત્તા (પ્રકીર્ણ), સુપ્રજ્યુક્તા, યશોધરા, લક્ષ્મીવતી, શેષવતી, ચિત્રગુપ્તા અને વસુધરા હોય છે. તે આઠે દેવીઓ પોતાના હાથમાં સોનાના જળથી ભરેલા કળશ ધારણ કરીને પોતાના પરિવાર સાથે પ્રભુના જન્મસ્થાન નજીક ગોઠવાઈ જઈ પ્રભુના ગુણગાનમાં લગી જાય છે અને પોતાનો માર્ગ કરી લે છે અને પ્રભુજન્મ સ્થાનક પર દક્ષિણ ભાગમાં ઊભી રહે છે.

પ્રભુજન્મસ્થાન તે કોઈ નકામું અવાવરી ઓરડી નહોતી, પણ રાજદરબારને એક સારો ઓરડો હતો, એટલે એમાં આ દેવીઓને પોતાનું સ્થાન કરી લેવાનું જરા પણ મુશ્કેલ ન લાગ્યું. ત્યાં સર્વ દેવીઓને પોતાને માટે અને પોતાના પરિવાર માટે પૂરતી જગ્યા હતી. સ્થાનક ભવ્ય અને વિશાળ હતું તેથી આવતી જતી દેવીઓને જરા પણ મુશ્કેલી ન પડી.

અત્યારે ધરની નકામી ઓરડી સુત્રાવડી જીને આપવામાં આવે છે, પણ તે કાળમાં તે એવું નહોતું. સુત્રાવડ કરવામાં પણ પાપ માનવામાં આવતું નહોતું. એ એક સાંસારિક જરૂરિયાત છે એમ સમજ સગર્ભા જીને મદદ કરવાની પોતાની દરજ્જા ધારવામાં આવી હતી અને સર્ગા રનેહીઓની સ્ત્રીઓ સુત્રાવડીને મદદ કરવામાં એક પ્રકારનું ગૌરવ લેતી હતી. હાલ પત. દિગ્વિકુમારીઓ પૈકી બત્રીસ આ રીતે પ્રભુનો જન્મોત્સવ ઉજવતી હતી તે વખતે પ્રભુના જન્મોત્સવને અંગે એક વધારે બનાવ બન્યો તે વિવિધતાવર જોઈએ.

એજ રૂચક પર્વતના પશ્ચિમ ભાગ પર આશમણી-એ આઠ દિગ્વિકુમારીઓ વસે છે. તેઓનાં નામે

અનુક્રમે ઈંડાદેવી, સુરાદેવી, પૃથ્વી, પદ્માવતી, એકનાંસા, નર્વામકા, ભદ્રા અને રીતા હોય છે. તે દેવીઓ-દિગ્ગુમારી પોતાના મોટા પરિવાર સાથે પ્રભુના જન્મ સ્થાનકે આવી પહોંચી અને લક્ષિતથી આઠ દિગ્ગુમારીઓ પોતપોતાના હાથમાં પંખા ધારણ કરીને પ્રભુ ગુણસ્તવનમાં સપરિવાર ખડી રહી ગઇ તેઓ સર્વ પશ્ચિમ દિશાએ ખડી રહી અને પ્રભુ ગુણ ગાન કરવા લાગી. હાથમાં પંખા લઇ ઉભા રહેવું અને પંખા નાખવા એ રાત્ર્યમાન ગણાય છે અને દરેક રાત્રને આપું માન પ્રતિહારી તરફથી મળે છે અને તે માટે ખાસ માણસની નોકરી મેળવાય છે. આ દેવીઓ એક પછી એક પશ્ચિમ દિશાએ ઉભી રહી અને પ્રભુના ગુણ ગાનમાં વધારે કરતી રહી અને ભતે વિવેકી હોઈ તેઓને સ્થાન મેળવવામાં જરાએ મુશ્કેલી પડી નહિ.

હવે તેજ વખતે એજ રીતે પર્વતના ઉત્તર ભાગમાં વસનારી આઠ દિગ્ગુમારીઓનાં આસન કંપાયમાન થયાં તેઓએ પ્રભુના જન્મોત્સવનો પ્રસંગ અવધિદાનથી જાણ્યો. તેઓનાં નામે અનુક્રમે અલંબુષા, મિશ્રકેશી, પુંડરિકા, વારૂણી, હાસા, સર્વપ્રભા, હ્રીદેવી અને શ્રી દેવી હતા. આ આઠ દેવીઓ આવી પોતાના હાથમાં ચામર લઇ પ્રભુની ઉત્તર દિશાએ ઉભી રહી અને ચામર વાંજતી પ્રભુ ગુણગાનમાં અગાઉ આવેલી દેવીઓ સાથે મળી ગઇ અને ત્યાં તો મોટો મેળો થઈ ગયો દેવીઓનો મોટો પરિવાર પણ હાં તો વખતે હાજર હતો.

હવે તેજ વખતે એજ રીતે પર્વતની ચાર વિદિશામાં ચાર દેવીઓનાં સ્થાન હોય છે. તે દેવીઓનાં નામે અનુક્રમે ચિત્રા, ચિત્રસેનકા, સુતેજ અને સૌદામની હોય છે. તેઓએ પોતાના હાથમાં દીપક લીધા. આ દીપક કાનસમાં હોય છે તેથી દેવીને તેની ગરમી લાગતી નથી. તે પણ પ્રભુ ગુણના સ્તવનો કરી બીજી દેવીઓ સાથે મળી ગઇ અને વિદિશામાં આવેલી ઉભી રહી.

આવી રીતે રીતે રીતે સર્વ મહત્વની દિશાઓ તો થઈ ગઇ પણ વચ્ચેનો મધ્યભાગ બાકી રહ્યો.

ત્યાં રહેલી અનુક્રમે ડૂપા, ડૂપાશા ડૂપવતી અને સુરૂપા નામની ચાર દેવીઓએ આવી પ્રભુના નાભીનાલ ને કાપી નાખ્યું. તેઓ દેવી હોવાથી વિવેકી હતી અને ચાર અંગૂળ નાભિ રહેવા દીધી હતી. તેઓ પણ બધી દેવીઓની વચમાં આવીને સપરિવાર હાજર થઈ ગઇ અને પ્રભુ રતુતિ સ્તવન ચાલતાં હતાં તેમાં લળી ગઈ અને પોતાનો સુર તેમાં પૂરાવીને તેનો વધારો કર્યો. તેમણે નાભીનાળને કાપી ખાંડો ખોદી તેમાં નાળને દાડી દીધી ખાંડાના ભાગમાં પાંચ વર્ણનાં પુષ્પો નાખી ખાંડો ભરી દીધો અને પ્રભુ જન્મસ્થાને નીલમણિની સરસ રચના કરી અને ખાંડો ખોલો હોય તેવી નિશાની પણ રહેવા ન દીધી. પછી પ્રભુના જન્મ સ્થાને પૂર, ઉત્તર અને દક્ષિણ દિશાએ ત્રણ કથલી ગુણે બનાવ્યાં અને તેમાં ત્રણ સિંહાસનો પણ સ્થાપન કર્યાં. પછી ગંધોદક, પુષ્પોદક અને સહસ્ત્રપાક તેલથી પ્રભુને અભ્યંગ કરી તેને રચેલા ઉપર જણાવેલ સિંહાસન ઉપર બીરાજમાન કર્યાં અને ચુદ્ધહિમવત પર્વતથી કાષ્ઠ મંચાવી કાણથી ઉત્પન્ન થતા અગ્નિમાં તેઓએ હોમ કરવા માંડ્યો અને પ્રભુ પોતાના પુણ્યપ્રાપ્તી સુરક્ષિત છે, છતાં તેને એક રક્ષાપોટલી બાંધી.

આવી રીતે રીતે રીતે રીતે દિશાએથી આઠ આઠ અને વિદિશા (ખૂણાની) ચાર અને રીતે રીતે પર્વતના મધ્યભાગની ચાર, અને પાતાળ તથા ઉર્ધ્વલોકની આઠ આઠ દિગ્ગુમારી પોતાના હનુશના પરિવાર સાથે સાકસુકી અને નાભીકર્મ કરી રહી અને પ્રભુને રક્ષાપોટલી બાંધી તેમના ગુણગાન કરતી પોતાની ભતને ભાગ્યશાળી માનવા લાગી. આ વખતે રાજસુવનના એ સિદ્ધારથ રાખના ભુવનમાં દેવદેવીઓ મળીને એ લાખથી પણ વધારેની સંખ્યામાં હશે, કારણ કે એકેક દેવીના પરિવારમાં ચાર ચાર હજાર દેવો તો ઓછામાં ઓછા છે, બેકે ભતે કુમારી છે તેથી એ લાખ ઉપરાંત દેવ દેવીઓ હાજર હતા અને છતાં તેમણે સાકસુકી અને નાભીકર્મનું કાર્ય જરા પણ અવાજ વગર કર્યું. (ક્રમશઃ)

‘પર્યુષણ’ પર્વ અંગેનું સાહિત્ય

પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ

‘પર્વ’ એ ગુજરાતી ભાષાનો શબ્દ છે એને માટેનો સંસ્કૃત શબ્દ ‘પર્વન’ છે અને પાર્ષ્વ (પ્રાકૃત) ‘પવ્વ’ છે. આ ત્રણે શબ્દો અનેકાર્થી છે. ‘પર્વ’ના ‘વ’ પાંચ અર્થ સાથે ગુજરાતી નોંડણિકાશમાં આપાયા છે. એક સંસ્કૃત અંગ્રેજી કોશમાં ‘પર્વન’ શબ્દના અગિયાર અર્થ દર્શાવાયા છે. આ પૈકી પવિત્ર દિવસ-તહેવાર અત્ર અભિપ્રેત છે.

દરેક ધર્મ, સંપ્રદાય, સમાજ અને રાષ્ટ્રને પોતપોતાનાં પર્વો હોય અને છે. એ દિસાએ જૈન ધર્મ અંગેનાં પણ પર્વો છે એને આપણે holy day કિંવા religious festival કહી શકીએ. જૈનોનાં ધાર્મિક પર્વોની સૂચી કેટલાંક લીંતિયા પંચાંગોમાં પણ જોવાય છે. આ રબધાં પર્વોમાં ‘પર્યુષણ-પર્વ’ વ્યાઘ્ર સ્થાન ભોગવે છે. આથી મેં આ પર્વને ઉદ્દેશીને નિમ્નલિખિત લેખો લખ્યા છે અને એ છપાયા છે:-

લેખનું નામ

પર્યુષણ પર્વાસોચન-આવશ્યક અંગે

પ્રકાશન:- જૈન તા-૯-૯-૨૮

પર્યુષણ પર્વાધિરાજનું પર્વાસોચન

પ્રકાશન:- જૈન તા-૧૭-૮-૩૦

પર્યુષણ પર્વાધિરાજ પરવે પરામર્શ

પ્રકાશન:- જૈન તા-૨૮-૮-૩૨

પર્યુષણ પર્વની આરાધનાની યાત્રી

પ્રકાશન:- જૈન તા-૨૦-૮-૩૩

પર્વાધિરાજનું સ્વાગત

પ્રકાશન:- જૈન તા-૨-૯-૩૪

૧ અંધેનો ભાગ, (આ) આહમ, ચૌદસ, પૂનમ અને અમાસ એમાંની એક તિથિ, (ઈ) પવિત્ર દિવસ, (ઇ) તહેવાર અને (ઉ) સાંઠેનો એક ગાંઠથી બીજ ગાંઠ સુધીનો ભાગ.

૨ આ પૈકી જ્ઞાનપંથમાં વગેરેને લગતા મારા લેખોની નોંધ હીરક-સાહિત્ય-વિહાર (પૃ. ૧૬)માં છે.

આજે આ પર્વને અંગેના સાહિત્યની આહી રૂપરેખા આલેખું છું.

સાહિત્ય-‘પર્યુષણ’ પર્વને ઉદ્દેશીને જનજનતની કૃતિઓ અત્યાર સુધીમાં રચાઈ છે. એમાં આ પર્વનો મહિમા, એને અંગેનું કર્તવ્ય, એ પર્વનો પ્રાચીનતા, એ પર્વનું પરિભાષણ, સ્વેતાંબરો અને દિગંબરોની એને લગતી માન્યતા ઇત્યાદિ અનેક બાબતો વિચારાઈ છે. આ કૃતિઓની ભાષા સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને ગુજરાતી છે. પર્યુષણપર્વવિચાર નામની એક અગ્રાત કર્તૃક રચના છે. પર્યુષણવિચાર નામની વિવિધ કૃતિઓ છે:-

(૧) પર્યુષણવિચાર-આ મુનિચન્દ્રે ૧૨૫ શ્લોકમાં રચેલી કૃતિ છે.

(૨) પર્યુષણવિચાર-આ હર્ષભૂપણમણિએ વિ. સં. ૧૪૮૬માં ૨૫૮ શ્લોક જેવી રચેલી કૃતિ છે.

(૩) પર્યુષણવિચાર-આના કર્તાનું નામ જાણવામાં નથી.

પર્યુષણાષ્ટાહનિકા વ્યાખ્યાન-આ નામની ત્રણ કૃતિ છે. એક કૃતિ નંદલાલે વિ. સં. ૧૭૮૯માં રચી છે. ૨ બાકીની બે કૃતિઓમાંની એક ક્ષમાકલ્યાણે તો એક લક્ષ્મીવિજયે રચી છે.

કોષ્ટક વિ. સં. ૧૮૯૩ માં પર્યુષણવ્યાખ્યાન રચ્યું છે.

આ કૃતિઓ ઉપરાંત થોપ, ચૈત્યવંદન, રતવન અને સન્ન્યાય ‘પર્યુષણ’ પર્વને લક્ષીને રચાયાં છે. એની હવે હું ક્રમસર રૂપરેખા આલેખું છું.

થોપો-સ્તુતિરતિજી (ભા. ૧, પૃ. ૧૮૬-૨૦૦)માં પર્યુષણ પર્વને અંગેની ચમત્કાર પઠની

૧-૨ અને સંક્ષિપ્ત પરિચય મેં મારા જૈન હસ્ત-લિખિત પ્રતિઓનું વર્ણનાત્મક સૂચીપત્ર (DCGCM) Vol. XIXમાં આપ્યો છે.

(૯૦)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આવણ-ભાદ્રપદ]

પંદર થોય અપાર્થ છે. એનાં પ્રતીકાદિ નીચે મુજબ છે :—

ક્રમાંક	પ્રતીક	કર્તા
૧	પર્વ પજુસણ પુણ્યે કીન્ને	જ્ઞાનવિમલ
૨	પુનિત પર્વ પજુસણ આઝ્યાં	લઘ્વિસરિ
૩	પુણ્યવંત પોશાલે આવે	સાવલઘ્વિસરિ (?)
૪	પુણ્યનું પોષણ પાપનું શોષણ	ખિમાવિજય
૫	સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીને	માનવિજય
૬	સંકેત કરેલી ઉદય કરીને	હર્ષ
૭	પર્વ પર્ણપણ પુણ્યે પામી	અમરવિજય
૮	વરસ દિવસમાં અપાડ યોગાસ જિજ્ઞાસાગર (?)	
૯	પામી પર્વ પજુસણ સાર	માણિકવિજય
૧૦	વીર જિનેસર અતિ અલવેસર	હુદ્દિવિજય
૧૧	પર્વ પજુસણ પુણ્યે પામી	વિજયદેવસરિ
૧૨	મણિરચિત સિંહાસન બેઠા	ચિદાનંદ
૧૩	પર્વ પજુસણ સર્વ સમ્રાટ	ઉદયવાચક
૧૪	જિન આગમ યૌથળી ગાઇ	ભાવરતન
૧૫	પર્વ પજુસણ પુણ્યે પામી	?

રાગ—આ પંદર થોય પૈકી ક્રમાંક ૧, ૩, ૮, ૯ અને ૧૪ વાળી થોય માટે “શ્રી શત્રુજય તીરથ સાર” નો ઉલ્લેખ ઉપર્યુકત પુસ્તકમાં કરાયો છે. એવી રીતે ક્રમાંક ૪, ૭, ૧૦, અને ૧૧ વાળી થોય માટે નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે :

“વીર જિનેસર અતિ અલવેસર”

તેરમી અને પંદરમી થોય માટે “સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીને” નો ઉલ્લેખ છે

ખીજી થોય માટે “પર્વ પજુસણ પુણ્યે પામી” અને બારમી માટે “શત્રુજયમંડન ઋષભજિજ્ઞાંદ દયા” નો ઉલ્લેખ છે.

વિષય—પહેલી થોયમાં નીચે મુજબની બાબતો અપાર્થ છે :—

- (૧) સત્તરભેદી પૂજા ભણાવવી
- (૨) શ્રીકલ્પની પ્રભાવતા કરવી
- (૩) યાચકોને દાન આપવું

- (૪) ‘અમારિ’ પળાવવી
- (૫) ચોથ, છત્ર અને અમુમની તપરમા કરવી
- (૬) સ્વામીવાતસલ્ય કરવું
- (૭) કદપસન ઘેર પંધરાવવું
- (૮) આદિનાથની પૂજા કરવી
- (૯) વઠા કદપથી અર્થાત્ કદપધરથી શરૂઆત કરવી
- (૧૦) દશ કદપનો ઉદ્દેશ
- (૧૧) નાગકેતુનો ઉદ્દેશ
- (૧૨) નવ વ્યાખ્યાનો પરિચય.

(અ) નમુન્યુણ, (આ) સ્વ'નો, (ઇ) સ્વપાનક, (ઈ) મહાવીરસ્વામીનો જન્મ, (ઝ) દીક્ષા, (ઞ) પારણ, પરીપહ, તપ, દાન, ગણધરવાદ અને નિર્વાણ, (જી) પાર્શ્વનાથ અને નેમિનાથને અંગનાં આંતરં, (ઘ) ઋષભદેવનું ચરિત્ર, (ઘ) સંવત્સરીને દિવસે બારસાસન, સામાચારી અને ગુરુપદાવરીનું શ્રવણ.

- (૧૩) ચૈત્યપરિપાટી કરવી.
- (૧૪) ખમતખામણું કરવું.
- (૧૫) સાંવત્સરી દાન દેવું.
- (૧૬) ચક્રેશ્વરી દેવીના ઉલ્લેખ.

આ થોયની ત્રીજી કડીમાં ‘તેલાધર’નો ઉલ્લેખ છે.

ખીજી થોયમાં આ પૈકી કેટલીક વિષયો છે. વિશેષમાં સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ કરવાની વાત છે. પર્ણપણપર્વ સંબંધી અમુક અમુક કૃત્યો કરવા માટે કોઈ સ્ત્રી પોતાના પતિને ભલામણ કરતી હોય તે રીતે આ થોય રચાઈ છે. આવી હકીકત ચોથી અને સાતમી થોયોમાં પણ દેવાય છે.

ત્રીજી થોયમાં નીચે મુજબનાં કર્તવ્યો ગણાવાયાં છે :—

- (૧) ઘાંચીની ઘાણી છાડાવવી, (૨) જીવન બંધનની બળ તોડાવવી, (૩) બંદીવાનોને છાડાવવાં, (૪) આઠ દિવસ સુધી ‘અમારિ’ પળાવવી, (૫) સ્વામિવત્સલ ‘મેતુ’ ભરાવવો, (૬) પૌષધ અને પતિકમણ કરવાં, (૭) પુસ્તક ઘેર પંધરાવી રાત્રીજગો કરવો, (૮) પુસ્તક ગુરુને અર્પવું, (૯) મહુલી સુવાસણ કરવી.

અંક ૧૦-૧૧]

‘પૃથુષ્ણુ’ પર્વ ‘અંગેનું’ સાહિત્ય

(૯૧)

ત્યાર બાદ નિમ્નલિખિત વિગતોના ઉલ્લેખ છે.

(૧૦) નવ વ્યાખ્યાનની સંક્ષિપ્ત સમજણ. (૧૧) નિશાળચરણને અંગે ખાંડપકા, પેંડા, પતાસા, ખાંડના ખડિયા અને નાળિયેરનો પ્રભાવના કરવી, (૧૩) સ્થનિરાવલીનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન, (૧૪) જળકસ મસર, પાઠાં, અને રૂમાલ, પોથી અને કંવણીનો ઉલ્લેખ, (૧૫) યુરુનું પૂર્ણ કરવું, (૧૬) સામાન્યારીમાં સાસુ જમાવના અડિયા ને દડિયાનું શ્રવણ કરવું, (૧૭) સિદ્ધાધિકાનો ઉલ્લેખ.

ચોથી થાયમાં :- નીચેની બાબતો રજૂ કરાઈ છે :
(૧) કષ્પ થેર પધરાવો (૨) યુરુને હાથી ઉપર બેસાડી વાળ વગડાવો (૩) વીરચરિત્ર સુણાવો (૪) પહેલાં આઠ વ્યાખ્યાનોની રૂપરેખા (૫) છટ્ટ, અઠમ અને અઠાધની તપશ્ર્ચા કરવી (૬) જિન ચૈત્યને વંદન (૭) વાર્ષિક પ્રતિક્રમણ (૮) મુનિઓને વંદન (૯) સકળ સંધને ખમાવવા (૧૦) આઠ દિવસ સુધી અમારિની પ્રભાવના (૧૧) સુપાત્રે દાન દેવું (૧૨) ભદ્રબાહુરવામીકૃતશ્રવણ (૧૩) પૃથુષ્ણુ પર્વની શ્રેષ્ઠતા (૧૪) સ્વામિવાત્સલ્ય કરવું (૧૫) પકવાનનો ઉલ્લેખ (૧૬) સિદ્ધાધિકાનો ઉલ્લેખ.

પાંચમી થાયના વિષય નીચે પ્રમાણે છે :-
(૧) સત્તરભેદી જિનપૂજા ભણાવવી (૨) રનાત્ર મહોત્સવ કરવો (૩) દોલ, દદામા, ભેરી, નફેરી અને ઝલ્લડીનો ઉલ્લેખ. (૪) માસખમણ, પાસખમણ, દસમ, દુવાલસ, ચતારિ, અઠ, દસ અને દાયની તપશ્ર્ચા (૫) ચોવીસ જિનનું પૂર્ણ (૬) વડાકષ્પનો છટ્ટ કરવો (૭) વીરનું વ્યાખ્યાન સાંભળવું (૮) આઠ દિવસ સુધી અમારિ પળાવવી (૯) અઠમનો તપ કરવો (૧૦) નાગકેતુનો ઉલ્લેખ (૧૧) તેલાધરને દિવસે ત્રણ કલ્યાણુક અને ગણધરવાહ (૧૨) આંતરા અને નપભદેરનું ચરિત્ર સાંભળવું (૧૩) આરસાસત્ર અને સામાચારી (૧૪) સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ (૧૫) ચૈત્ય પરિપાટી (૧૬) સકળ જીવોને ખમાવવા (૧૭) પારણીને દિવસે મહારવામીવાત્સલ્ય (૧૦) સિદ્ધાધિકા દેવોનો ઉલ્લેખ.

છટ્ટી થાયમાંની બાબતો :-

(૧) અષ્ટપ્રકારી પૂર્ણ, (૨) પ્રૌષ્ઠ કરવો (૩) દાન દેવું, (૪) પૃથુષ્ણુ પર્વની આરાધનાથી શુભ-ગતિના આયુષ્યનો અંધ, (૫) વીરચરિત્ર સાંભળવું, (૬) ચેરાવલી, (૭) સામાચારી, (૮) છટ્ટ અને અઠમ કરવા, (૯) સંવત્સરીને દિવસે ખમતખામણું, (૧૦) શાસનદેવીના બાંધેલા ઉલ્લેખ.

સાતમી થાયમાંની વિગતો :-

(૧) પકવાન બનાવી સંધને સતોષવો, (૨) ચોવીસ જિનેશ્વરનું પૂર્ણ, (૩) કષ્પસૂત્રની રૂપરેખા, (૪) કષ્પસૂત્રનું શ્રવણ, (૫) સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ, (૬) ગોમુખ, ચક્રેશ્વરી, માણિલદ અને અગ્નિકાનો ઉલ્લેખ.

આઠમી થાયની રૂપરેખા :-

(૧) ચોમાસા ચૈત્રી આષાઠ ચોમાસુ અને તેમાં થે ભાદરવો અને એના આઠ દિવસની ઉત્તમતા, (૨) અઠાધચરનો ઉપવાસ (૩) પ્રૌષ્ઠ (૪) વડાકષ્પનો છટ્ટ (૫) વડાકષ્પનું શ્રવણ (૬) નવ વ્યાખ્યાનની આઠી રૂપરેખા (૭) અઠલી (૮) પ્રભાવના (૯) અઠમનો તપ (૧૦) આઠ દિવસ અમારિ પળાવવી (૧૧) સંવત્સરીને દિવસે આરસાસત્રનું શ્રવણ (૧૨) ચેરાવલી, સામાચારી અને પદાવલીનું શ્રવણ (૧૩) સત્તર ભેદી પૂજા (૧૪) નાટકનો ખેલ (૧૫) રનાત્ર ભણાવવું (૧૬) આઠગરપૂર્વક દહેરે જવું (૧૭) સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ (૧૮) સકળ સંધને ખમાવવા (૧૯) પારણે સ્વામીવાત્સલ્ય (૨૦) દાન દેવું.

નવમી થાયની રૂપરેખા :-

(૧) સત્તરભેદી પૂર્ણ, (૨) કષ્પસૂત્રનું શ્રવણ, (૩) નવ વ્યાખ્યાનની સમજણ, (૪) ચોવીસ જિન-વરોનાં નામ, (૫) ચૈત્યપરિપાટી, (૬) યથાશક્તિ તપ, (૭) મુનિવરોને વંદન, (૮) સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ, (૯) સકળ સંધને ખમાવવા, (૧૦) પ્રથુષ્ણુની ઉત્તમતા, (૧૧) સ્વામીભક્તિ, (૧૨) સિદ્ધાધિકાનો ઉલ્લેખ.

(૯૨)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[શ્રાવણ-ભાદ્રપદ

દસમી થાયતી વિગતો:—

(૧) વડાકદપનું વ્યાખ્યાન સાંભળવું, (૨) છટ્ટનો તપ કરવો, (૩) નવ વ્યાખ્યાનનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ, (૪) આઠ દિવસ સુધી અમારે પળાવવી, (૫) સાંવત્સરિક દાન દેવું, (૬) અક્રમ કરવો, (૭) બારસા સાંભળવી (૮) શિરાવલી સાંભળવી (૯) સામાયારી સાંભળવી (૧૦) પદાવલી સાંભળવી (૧૧) પુસ્તક લખવાં લખાવવાં (૧૨) સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ (૧૩) સાથે મળીને ખામણું કરવાં (૧૪) પારણે સ્વામી-વાત્સલ્ય (૧૫) બાંધભારે શાસનદેવીનો ઉલ્લેખ.

અગિયારમી થાયતી વિગતો —

(૧) સામાયિક, પ્રતિક્રમણ અને પૌષ્ઠ કરવા (૨) કદપસૂત્રનું શ્રવણ (૩) ચાર પ્રકારનો ધર્મ (૪) આઠ દિવસ અઘ્રાધ પાળવી (૫) છટ્ટ અને અક્રમ કરવા (૬) ચક્રશ્રીનો ઉલ્લેખ.

બારમી થાયતી લગતી બાબતો:—

(૧) પશુપણ પર્વની ઉત્તમતા (૨) નાચકેતુની પેઠે કદપસાધના કરવી (૩) વ્રત નિયમ અને આખરી (૪) એ પ્રકારની પૂજા, (૫) પાંચ પ્રકારનું દાન, (૬) પ્રતિક્રમણ કરવાં, (૭) શીયળ પાળવું, (૮) કદપસૂત્રનું નવ વાર શ્રવણ કરવાથી સાત-આઠ ભવે મુક્તિ, (૯) ચૈત્યપરિપાટી, (૧૦) ખમતખામણાં, (૧૧) સ્વામીવાત્સલ્ય, (૧૨) અઘ્રાધ મહોત્સવ, (૧૩) બાંધભારે શાસનદેવીનો ઉલ્લેખ.

તેરમી થાય:—

(૧) ચતુર્વિધ ધર્મની આરાધના, (૨) દશાશ્રુત-મર્થી કદપસૂત્રનો ભદ્રાહારવામીએ કરેલો ઉદ્ધાર, (૧૩) નવ વ્યાખ્યાન વિષે ઉલ્લેખ, (૪) ચોથ, છટ્ટ અક્રમ, અઘ્રાધ, દસ, પંદર, ત્રીસ, ૪૫, ૬૦ અને ૭૫ ઉપવાસોનો નિર્દેશ, (૫) શાસનદેવીનો બાંધભારે ઉલ્લેખ.

ચૌદમી થાય:—

(૧) ચતુર્પર્વો, ત્રણ ચોમાસી, ચાર અઘ્રાધનો

ઉલ્લેખ (૨) પૌષ્ઠ (૩) પ્રતિક્રમણ (૪) માસખમણ, પાસખમણ, અઘ્રાધ અને કદપધરને અંગે નિર્દેશ (૫) દાન, દયા, દેવપૂજા, અને યુગપૂજન (૬) કદપ-સૂત્ર સાંભળવું (૭) નવ વ્યાખ્યાનની સમજણ (૮) અષાઢીથી પચાસમે દિવસે પશુપણ (૯) ૨૯ દિવસ (૧૦) વિકૃતિનો ત્યાગ (૧૧) કુંભારનું “મિન્હામિ દુકકડે” (૧૨) સિદ્ધાવિકાનો ઉલ્લેખ.

પંદરમી થાય:—

(૧) આઠે દિવસ અહિંસાનું પાલન (૨) જિન-પૂજન (૩) નાટક અને વાજિંત્ર (૪) અક્રમ (૫) પૌષ્ઠ (૬) કદપસૂત્રનું પૂજન (૭) પ્રતિક્રમણ (૮) સાંવત્સરિક દાન (૯) પારણના દિવસે પ્રતિલાભનું.

ચૈત્યવંદના—આત્મકલ્યાણમાળા (પ. ૧૨૬-૧૩૧)માં જે દસ ચૈત્યવંદન અપાયાં છે. તેના પ્રતીકાદિ નીચે મુજબ છે:—

ક્રમાંક	પ્રતીક	પદ્ય સંખ્યા	કર્તા
૧	પર્વ પશુસણ ગુણનીલો	૯	વીરવિજય
૨	શ્રી શત્રુજ્ય શુભારહાર	૩	વિનયવિજય
૩	પ્રણમ્ય શ્રીદેવાધિદેવ	૩	”
૪	કદપતરુવર કદપસૂત્ર	૩	વિનયવિજય
૫	સ્વપ્નવિધિ કહે સુત	૩	”
૬	જિનની બહેન સુદર્શનાં	૩	?
૭	પાશ્વ જિનેશ્વર નેમિનાથ	૩	?
૮	પર્વરાજ સંવત્સરી	૩	વિનયવિજય
૯	વડાકદપ પૂરવ દિને	૪	પદ્યવિજય
૧૦	નવ ચોમાસી તપ કર્યાં	૭	”

પર્વતિથિ વગેરેના ચૈત્યવંદનાદિનો સંગ્રહ (પ. ૨૭-૩૧)માં ઉપયુક્ત દસ ચૈત્યવંદના પૈકી પહેલાં સિવાયનાં નવ અપાયેલાં છે.

પહેલા ચૈત્યવંદનમાં નવ કદપ વિહાર અને ચાર મહિનાની રિયરતા, અષાઢ સુદ ચૌદસથી પચાસમે દિવસે સવંત્સરી અને ત્યાર બાદ સિતેર દિવસે ચાતુર્માસિક પ્રતિક્રમણ, કદપસૂત્રના શ્રવણથી પ્રાયઃ આદ્યે ભવે મુક્તિ, ઉદાસી રાગના ખમતખામણાં,

નવ વ્યાખ્યાના, ભાદરવા સુદ પાંચમે સંવત્સરી ન કરતાં ચોથે કરવાની ભલામણ એમ વિવિધ બાબતો દર્શાવાઈ છે.

બીજા ચૈત્યવંદનમાં ઋષભદેવને અંગે કેટલીક વિગતો આપાઈ છે.

ત્રીજા ચૈત્યવંદનમાં જિન પ્રતિમાના પૂજનનો નિર્દેશ છે.

ચોથાથી ‘છઠ્ઠા ચૈત્યવંદનમાં મહાવીરસ્વામીનો અધિકાર, સાતમામાં આંતરા, સ્થવિરાવલી, સામાચારી, ઇન્દ્રાદિનો ઉદ્દેશ્ય અને આઠમામાં કદપસૂતનું પરિભાષણ, હીરવિજયસુરિએ કહેલા બાર બોલ અને કર્તાનો પ્રીતિવિજયના શિષ્ય તરીકે ઉદ્દેશ્ય એમ વિવિધ વિગતો રજૂ કરાઈ છે.

નવમા ચૈત્યવંદનમાં નીચે મુજબનાં કર્તવ્યો ગણાવાયાં છે વડાકદપને આગલે દિવસે કદપસૂત ઘેર લાવવું, રાત્રિભગરણ કરવું, ઘોડા કે હાથી ઉપર પુત્રને ગુરૂ પાસે લાવવો, વડાકદપને દિવસે મહાવીરસ્વામીનું ચરિત્ર સાંભળવું, છઠ્ઠા અને દ્વાદશ તપ કરવાં, તેમજ સાધર્મિક વાતસત્ય, પૂજા અને પ્રભાવના કરવાં.

અંતમાં કહ્યું છે કે એકનીસત્તાર કદપસૂત સાંભળે તે સંસારસાગર તરી ગળ્ય.

દસમા ચૈત્યવંદનમાં મહાવીરસ્વામીએ કરેલી વિવિધ તપશ્ચર્યા અને પ્રતિમાનો ઉદ્દેશ્ય છે. સાથે સાથે એમણે છઠ્ઠમરથ અવસ્થામાં ૩૪૯ દિવસ આહાર કર્યો એ વાત પણ કહેલી છે.

બીજાથી આઠમા સુધીનાં ચૈત્યવંદનો એક જ કર્તાની રચના હોય એમ લાગે છે. વળી એ દરેકમાં ત્રણ ત્રણ કદી છે. આ બાબતો વિચારનાં, બીજાથી અને તેમાં ન જ હોય તો ચોથાથી આઠમા સુધીનાં ચૈત્યવંદનો એક જ ચૈત્યવંદનના અંશો હોય એમ માનવા હું પ્રેરાઈ છું. જો એ મંતવ્ય સાચું જ હોય તો ચૈત્યવંદનોની સંખ્યા ચાર કે છ ગણાય.

આ ચૈત્યવંદનમાં ‘તેલાધર’ નો ઉલ્લેખ છે.

માસ્તર ઉમેદવદ રામચંદે ઇ. સ ૧૬૨૭ માં પ્રકાશિત દેવવંદનમાળામાં પૃ. ૩૨૭-૩૨૮ માં લક્ષ્મી-સાગરના શિષ્ય પ્રમોદસાગરે તેર કદીમાં રચેલું ‘પર્યુષણ’ ચૈત્યવંદન છપાવેલું છે. એની શરૂઆત નીચે મુજબ કરાઈ છે:—

“સકળ પર્વ શુંગારહાર પર્યુષણ કહીએ.”

આ ચૈત્યવંદનમાં પર્યુષણને અંગેનાં શ્રાવકનાં કર્તવ્યોનો નિર્દેશ છે. વિશેષમાં વીરચરિત્ર, પાર્શ્વચરિત્ર, નેમિચરિત્ર, ઋષભચરિત્ર, સ્થવિરાવલી, સામાચારીને કદપસૂતરૂપ કદપસૂતનાં અનુક્રમે બીજા, અંકુર, સ્કન્ધ, પત્ર અને શાખાનો સમુદાય, કુસુમોનો સમૂહ અને સુગંધની ઉપમા આપાઈ છે. અંતમાં નવમા પૂર્વમાંથી કદપસૂતનો ઉદ્ધાર કર્યાની વાત તેમજ કાલકર્સુરએ પાંચમની સંવત્સરીને બદલે ચોથની કરી તે બાબત રજૂ કરાઈ છે.

સ્તવનો:—પર્વતિય વગેરેના ચૈત્યવંદનાદિનો સંગ્રહ (પૃ ૧૯૮-૧૯૯)માં બાર કદીનું અને “પ્રભુ વીર જિણુંદે વિચારી”થી શરૂ થતું એક સ્તવન આપાયું છે એની અંતિમ પંક્તિ નીચે મુજબ છે:—

“સેવને દાન દયા મનોહારી”

શું આ પંક્તિમાં કર્તવ્યો પોતાનું નામ શ્લેષ દ્વારા સૂચવ્યું છે? જો એમ હોય તો એ નામ શું છે?

આ સ્તવનમાં પર્યુષણ પર્વની તેમજ કદપસૂતની શ્રેષ્ઠતા, ભતભતનાં તપ કરવાની ભલામણ, નવ પૂર્વના સાર રૂપે કદપસૂતનો નિર્દેશ, કદપસૂતનું પૂજન, કદપસૂતના એકનીસ વારના શ્રવણથી તે જ ભવમાં મુક્તિ મેલાદિ વિવિધ બાબતો નિરૂપાઈ છે.

પંચ પ્રતિક્રમણાદિ સૂત્રાર્થ (પૃ. ૪૮૮)માં આઠ કદીનું અને “સુણને સાબન સંત”થી શરૂ થતું એક સ્તવન આપાયું છે. એમાં પર્યુષણ પર્વની ઉત્કૃષ્ટતાનાં વિવિધ ઉદાહરણપૂર્વક ઉત્તમતા દર્શાવાઈ છે. તેમ કરતી વેળા નીચે મુજબનાં પર્વ ગણાવાયાં છે, અખાત્રીજ, દશેરા, દોવાસો, દોવાળી, બળેવ અને હોળી.

અંતિમ ભાગમાં પર્યુષણને અંગેનાં કેટલાંક

(૯૪)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આવણી-ભાદ્રપદ

કર્તાઓ મણુવામાં છે. દા. ત. કલ્પસૂત્રનું પૂજન, અને નવ વ્યાખ્યાનોનું શ્રવણ.

છેલ્લી પંક્તિ નીચે પ્રમાણે છે:—

“વિશુદ્ધ સેવક એહથી નવ નિધિરુધિ સિદ્ધિ વર્ધા રે”

આત્મકલ્યાણમાળામાં પશુપંથનું પરસ્પર એક પાણુ સ્તવન નથી તો તેનું શું કારણ એમ એક ભાઈ પૂછે છે.

“લઘુ જૈન ધર્મ પ્રવર્તક સભા” તરફથી અમદાવાદથી ઈ. સ. ૧૯૧૨માં પ્રકાશિત “ચતુર્વિંશ જ્ઞાનેન્દ્ર સ્તવનાવલી”માં પૃ ૨૨-૨૪ માં શ્રી નીતિ-વિજયજીના શિષ્ય શ્રી સિદ્ધિવિજયે પંદર કડીમાં વિ. સં. ૧૯૫૨માં રચેલું “પશુપંથનું” સ્તવન છપાવાયું છે. એમાં તપના પ્રભાવ તરીકે નાગકેતુ, દૃઢપ્રહારી અને હરિકેશીનો ઉલ્લેખ કરાયો છે.

જિનગુણ મંગળ સ્તવનાવલી નામનું પુસ્તક શ્રી ડાહી પરોપકારીએ ઈ. સ. ૧૯૨૦ માં અહીંથી—સુરતથી છપાવ્યું છે. એનાં પૃ. ૨૨૦-૨૨૨ માં ૪૩ પંક્તિનું અને “પર્વ પશુસણુ આવિયાં રે લોલ”થી શરૂ થતું અને હંસે (? હંસવિજયે) રચેલું “પશુપંથ—પર્વનું” સ્તવન છપાયું છે વળી આજ પુસ્તકમાં પૃ. ૨૨૦ માં દસ પંક્તિનું એક બીજું સ્તવન અપાયું છે. એની શરૂઆત “આવ્યો ઉત્તમ દહાડો રે”થી કરાયો છે.

સંજ્ઞાઓ—આત્મકલ્યાણમાળા (પૃ. ૪૮૧-૪૯૯)માં બે સંજ્ઞાઓ છપાયેલી છે. પહેલી સંજ્ઞા બાર કડીની છે. એની શરૂઆત “શ્રી સરસ્વતી ધ્યાવો”થી કરાઈ છે, એના કર્તા જ્ઞાનવિમલ છે. એમાં ઇવલ્લાનું પાલન, સૂત્રનું શ્રવણ, પૂજન અને સ્નાન, વિવિધ તપશ્ચર્યા, મૈત્રીભાવના, યુગ્તુ અને પુસ્તકની પૂજા ઇલાદિ બાબતો નિર્દેશાઈ છે.

આ પુસ્તકમાં બીજી સંજ્ઞા બે અપાઈ છે તે અગિયાર દાલની છે અને એના કર્તા માણેકવિજય છે. પૃ. ૪૯૮ માં નીચે મુજબનું ટિપ્પણ છે:—

“આઠમા વ્યાખ્યાનમાં રથવિરાવલીની સંજ્ઞાની દાલ ન મળવાથી છાપેલ નથી.”

આ ઉપરથી ખરી રીતે બાર દાલ હોવી જોઈએ એટલે અનુપલબ્ધ દાલ માટે ભંડારમાં તપાસ થવી ધોર.

ઉપયુક્ત ૧૧ દાલની કડીઓથી સંજ્ઞા અનુક્રમે નીચે મુજબ છે:—

૯, ૧૨, ૯, ૯, ૧૫, ૨૧,^૧ ૮, ૧૧, ૧૪ અને ૯. પ્રથમ વ્યાખ્યાનને અંગે એ અને સાતમાની ત્રણ, બ્યારે આઠમા સિવાયનાં બાકી બધાં વ્યાખ્યાનની એકેક દાલ હોવાનો ઉપયુક્ત પુસ્તકમાં ઉલ્લેખ છે. આઠમા માટે એક દાલ મળી નથી.

નવમી દાલની અંતિમ પંક્તિ નીચે પ્રમાણે છે.

“ધર્મા પૂરણ વ્યાખ્યાન સાતમું,
સુણી પ્રભુ ભંડારને સાંચે રે”

આના ઉપર ઉપયુક્ત પુસ્તકમાં નીચે મુજબ ટિપ્પણ છે તે સમુચિત છે:—

“સાતમું વ્યાખ્યાન તો આંતરા બાદ શ્રી આદીશ્વર ચરિત્ર પૂર્ણ થાયે ત્યારે ગણાય. એમ છતાં અહીં તે અગાઉ જ સાતમા વ્યાખ્યાનની સમાપ્તિ જે કડી તે વિચારણીય છે”

“જૈન જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ” તરફથી ઈ. સ. ૧૯૧૧માં “સાર્થ પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર” નામથી પ્રકાશિત પુસ્તકમાં (પૃ. ૪૩૦-૪૩૧) અગિયાર કડીની એક સંજ્ઞા છે, એના પ્રારંભ નીચે મુજબ કરાયો છે:—

“પર્વ પશુસણુ આવિયાં રે લાલ,
કાંતે લણું ધર્મ ધ્યાન રે”

એની અંતિમ પંક્તિમાં કર્તાએ પેતાનું નામ

૧ ખરી રીતે નવ કડી છે. પાંચમી કડી પછી નીચેની કડી જે ખીમજી લીમસિંહ માણેકે ઇ. સ. ૧૮૯૨ માં પ્રકાશિત સંજ્ઞાચમાળા (ભા. ૧)માં છે તે આ પુસ્તકમાં અપાતી જોઈતી હતી:—

“કરે ઉપસંગ જળવૃષ્ટિનો સુદ આલ્યું નાસિકા નીર પ્રં
શુદ્ધા નહિં પ્રભુ ધ્યાનથી સુદ સમરથ સાહસ ધીર પ્રં ૬”

સમક્રિત અંગે તાત્ત્વિક વિચારણા

(૪)

લેખક : શાહ ચતુર્ભુજ જેયંદ

આ પહેલાના લેખમાં સમક્રિતના પાંચ લિંગો લક્ષણો પૈકી પ્રથમ લિંગ પ્રશમ ભાવ ઉપર વિવેચન કરેલ છે. આ લેખમાં બીજા ત્રીજા લિંગ સંવેગ અને નિર્વેદ ઉપર વિવેચન કરવાનું પ્રાપ્ત થાય છે. સમક્રિતના પાંચ લિંગોને પરસ્પર માઢ સંબંધ છે. ક્રોધ એકના અભાવે બીજા ભાવો સાચા સ્વરૂપે દર્શી શકે નહિ. તે આગળ ઉપર બોધ્યું.

જૈન શાસ્ત્રમાં સંવેગનો સામાન્ય અર્થ સંસારનો ભય અથવા મોક્ષની અભિલાષા કરવામાં આવેલ છે. બંને અર્થો દેખાવામાં ભુદા છતાં ભાવાર્થથી એકજ છે. સમક્રિતે જીવને સંસાર આત્માને માટે બંધન રૂપ લાગે છે, અને તેમાંથી મુક્ત થવાની ને ઈચ્છા અભિલાષા તે મોક્ષ. સંસારના વ્યવહારમાં પણ ક્રોધને કેદખાનાના કે બીજા જકડી રાખે તેવા, સ્વતંત્ર પ્રવૃત્તિ ઉપર કાંપ મૂકે તેવા બંધન અંકુશ નિયંત્રણ ગમતા નથી છતાં આવે તો ભયરૂપ લાગે છે અને તેમાંથી છૂટવાની મુક્ત થવાની તાલાવેલી રહે છે, તેમ સમક્રિતે જીવને સંસારના બંધન શરીર ધારણ ભવ જામણ હંમેશા ભયરૂપ લાગે છે અને તેમાંથી છૂટવાની નિરંતર અભિલાષા રહે છે. સંસારમાં ક્રોધ શાશ્વત સુખમળવાનું હોય તો સંસાર ક્રોધને બંધનરૂપ લાગે નહિ, તેમાંથી છૂટવાની ઈચ્છા થાય નહિ. પણ સમક્રિતે જીવ સમજે છે કે મને તેનું સાચું શરીર,

માનુષી કે દૈવી ગમે તેવા સુખ સંપત્તિ વૈભવ વિલાસ લાંબો કાળ ટકતા નથી. સંસાર શબ્દ સંધાતુમાંથી બનેલો છે. તેનો સ્વભાવજ સરવાનો અધોગામી પતન-શીલ છે. સંસારના જે સુખો માનવામાં આવે છે તે પૌદ્ગલિકજ હોય છે. પુદ્ગળ પોતેજ નિત્ય ગલન પરિવર્તનશીલ છે. તેવા સંસારના સુખો શાશ્વતા તો શું પણ થોડા સાગરોપમ કાળ સિવાય લાંબો કાળ ટકતા નથી. અનેક અસંખ્યાતા ભવધારણના દુઃખો ભોગવ્યા પછી એકાદ વખત તેનું સુખ ભોગવવાનું મળે છે, સમક્રિતે જીવ સમજે છે કે જીવાત્મા આ ચૌદ રાજરૂપ લોક સંસારમાં દરેક સ્થાન ક્ષેત્રમાં તે અનંતિવાર ભવ જામણ-શરીર ધારણ કરી આવેલ છે અને તેમાં અનંતાનંત કાળ પસાર કરેલ છે; અનંતાનંત જીવે અને પુદ્ગલો સાથે તેને અનંતિવાર ભુદા ભુદા સંબંધો બંધાયા છે; તે અનંતાનંત ભવજામણ કાળમાં તેને ક્રોધ શાશ્વત સુખ આપે તેવા દ્રવ્ય, સ્થાન ક્ષેત્ર કે સંબંધો પ્રાપ્ત થયા નથી અને થશે નહિ; સંસારના પૌદ્ગલિક પદાર્થો સંબંધોનું સ્વરૂપજ એવું છે કે ક્રોધ ક્રોધવાર થોડો કાળ શુભ કર્મના ઉદય કારણે સંસાર સુખમય લાગે છતાં નિતાંતે તે દુઃખરૂપ જ છે; પૌદ્ગલિક સુખનો અંત આવવાનોજ અને તેવા સુખમાં રાચનાર આનંદ માણનારને તેવા સુખના અંતે દુઃખનો અનુભવ

ગર્હિત રીતે દર્શાવ્યું હોય એમ લાગે છે. આ રહી એ પંક્તિ :—

“મુક્તિમદિરમે મહાલશે રે લાલ,
મતિ હંસ નમે કર જોડી રે”

આ સંજ્ઞાઓમાં સર્વ મહિનાઓમાં ભાદરવાની શ્રેષ્ઠતા અને તેમાં પણ એના આઠ દિવસને ઉત્તમ કલા છે. પર્યુષણ અંગેનાં કેટલાક કર્તવ્યો, ગણવાયાં છે. દા. ત. ચુરુની અંબપૂજા અને કાષોત્તસર્ગ કરીને આગમનું શ્રાવણ.

આ પ્રમાણે સમય અને સાધન અનુસાર મેં પર્યુષણ પર્વ સંબંધી સાહિત્યનો નિર્દેશ કર્યો છે. એમાં આધુનિક યુગમાં જે વિશિષ્ટ લેખો વગેરે લખાયા છે તેને અંગેનું સાહિત્ય આમાં ઉમેરીને તેમ જ પર્યુષણ સંબંધી જે કંઈ મહત્ત્વપૂર્ણ માહિતી આપવી રહી જતી હોય તે એકત્રિત કરીને એ બધું એક દળદાર અને નમૂનેદાર આકરગ્રંથ દ્વારા જેવા જાણુવા મળે તે માટે આવો આકરગ્રંથ સત્વર તૈયાર કરાય અને સમુચિત રીતે પ્રકાશિત કરાય એ સૂચવતો હું આ લેખ પૂર્ણ કરું છું.

❖❖❖ (૯૫) ❖❖❖

થવાનોજ. સંસારમાં સમગ્ર ભગણુ કાળ દરમ્યાન જીવતા જે સુખ અનુભવે છે તે દુઃખના અનુભવના પ્રમાણમાં અત્યંત અલ્પ છે આપુ ભાન સમક્રિતિ જીવને કોઈ કુદરતી પ્રેરણા દ્વારા અથવા કોઈ ધર્મ-શુશ્રુના ઉપદેશ દ્વારા થાય છે અને તેને સંસાર સમગ્ર દૃષ્ટિએ વિચારતા ભયરૂપ અંધન રૂપ લાગે છે. તેમાંથી છૂટવાની જે તાલાવેલી અભિલાષા તે સંવેગ ભાવ, સંસારથી મુક્ત થવાનો ભાવ અથવા મોક્ષ ભાવ તે મોક્ષ પ્રાપ્તિમાં કોઈ નવો ભાવ, જન્મ શરીર ધારણ કરવાના નથી. ત્યાં કોઈ પૌદ્ગલિક સુખ સંબંધો નથી. એ આત્માની કર્મથી સર્વથા મુક્ત દશા અર્થાત શુદ્ધ આત્મ દશા છે. સંસારના સર્વ સુખદુઃખરૂપ જડ પૌદ્ગલિક સંબંધોથી તદ્દન મુક્ત દશા છે. એવા મોક્ષની અભિલાષા એને જ થાય. જેને આત્માના અનંતકાળ શાશ્વત સુખ માટે આ સંસારનું અત્યંત સ્વરૂપ કારણ ભયરૂપ સમજાય, સંસારમાં કોઈ ગતિ ભવમાં ગમે તેવું કરોડોના કરોડો વર્ષના પૂર્વ કાળ કે અસંખ્યાતા વર્ષના સાચરોપમ કાળનું સ્વર્ગીય સુખ મળે છતાં સમક્રિતિ જીવ તેમાં સાચું સુખ માને નહિ એવી સમક્રિતિ જીવની જ્ઞાનદશા પરિણતિ હોય છે. સંસારમાં મળતું સુખ અનંતકાળની ગાદ અધારી રાત્રિમાં કોઈ વાર વીજળીનો ઝળકારો મળી નય તેવું છે. અનંતકાળથી તીવ્ર ક્ષુધાથી પીડાતા જીવને કોઈ વાર કાળીયો અનાજ મળી નય અને થોડો વખત ક્ષુધા શાંત થાય તેવું છે. પણ ક્ષણિક વીજળીના ઝળકારોના પ્રકાશ પછી ગાદ અધારી રાત્રિએ પસાર કરવાની છે, અને કાળીયો અનાજથી થોડો વખત ક્ષુધા શાંત કરીને લાંબો વખત ક્ષુધાથી પીડાવાનું છે, એવું સંસારનું કારણ સ્વરૂપ સમક્રિતિ જીવ સમજતો થાય છે. એને પરિણામે સંસારના કર્મજન્ય પૌદ્ગલિક સંબંધોથી ઉદયમાં આવતા અત્યંત મોઢ અધકાર, ક્ષુધા અશાતા વગેરે દુઃખ દશામાંથી કાયમ મુક્ત થવા, અને ન્યાં અનંત જ્ઞાનમય શાશ્વત પ્રકાશ, રાગદ્વેષજન્ય મોહનીય વિભાવ દશાથી મુક્ત સમભાવ સુખ, અને પૌદ્ગલિક દેહજન્ય

ક્ષુધા અશાતાથી મુક્ત શાશ્વત સુખની પ્રાપ્તિ થાય તેવી આત્માની શુદ્ધ દશા પામવાની તેને ઝંખના અભિલાષા તાલાવેલી થાય છે. તેવા ભાવને સંવેગ ભાવ કહે છે. એવા સંવેગ ભાવથી રંગાએલા સમક્રિતિ જીવ સંસારને ભયરૂપ અથવા હેયરૂપ ત્યાજ્ય માને છે, અને તેમાંથી સર્વથા મુક્ત થવારૂપ મોક્ષની અભિલાષા ધરાવે છે.

સંસારથી મુક્ત આત્માનું અનંત જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર મુક્ત જ્યેતિર્મય સમભાવ સુખ, પૌદ્ગલિક સુખથી પર શાશ્વત સુખનું જે દર્શન જૈન દર્શનમાં, જૈન ધર્મની માન્યતામાં મળે છે તેવું અન્ય કોઈ દર્શન કે ધર્મમાં નોવા મળે તેવું નથી. અન્ય ભારતીય આત્મવાદી દર્શનોમાં મોક્ષ એટલે બ્રહ્મસ્વરૂપ પ્રાપ્તિ, બ્રહ્માંડન્યાયી થવું અથવા બ્રહ્માંડમાં લય થવું, અથવા લાંબો કાળ સ્વર્ગીય સુખો ભોગવવા અને દુઃખી પ્રાણીઓના ઉદ્ધાર માટે ફરી ફરી અવતાર ધારણ કરવા વગેરે માન્યતાને મોક્ષ અથવા પરમેશ્વરના પરમ આદર્શરૂપ માની છે. પણ તે કોઈ દર્શન મુક્તતાત્માનું સિદ્ધ થયેલાઓનું શુદ્ધ સ્વરૂપ શું, તેની જ્ઞાનમય દેહાતિત કે બીજી સ્થિતિ કે સ્થાન શું, તેનો કોઈ કાળે પુનર્જન્મ થાય કે કેમ વગેરે બાબતો વિષે મથાર્થ થોડી પણ સ્પષ્ટતા કરતા નથી. સિદ્ધો, મુક્તાત્માઓના સ્વરૂપ દર્શનની વાત આવે ત્યાં તેને શુદ્ધ સ્વરૂપ, વચનાતિત, વર્ણનાતિત નેતિ નેતિ કરીને સંબોધવામાં આવે છે. આ કાળમાં વિશિષ્ટ જ્ઞાનના અભાવમાં પણ મોક્ષ વિષેનો જે કોઈ આછો પાતળો ભુદિગમ્ય ન્યાય મુક્ત ખ્યાલ જૈન દર્શનમાં મળે છે તેવો અન્ય કોઈ દર્શનમાં મળતો નથી. એટલે મોક્ષના આદર્શ અને તેના સ્વરૂપની સમજણ માટે અને મોક્ષની સાધના અથવા મોક્ષમાર્ગની આરાધના માટે જૈન જેવું બીજું કોઈ ઉત્તમ દર્શન નથી. ક્ષમાદિ દશવિધ યતિધર્મના પાલનરૂપ, અને રાગદ્વેષ મોહ કષાય હિંસાદિ પાપમય પ્રવૃત્તિના ત્યાગ રૂપ બીજો કોઈ ઉત્તમ ધર્મ-આચાર નથી.

સમક્રિતિ જીવને ઉપરના સંવેગ ભાવ સાથેજ નિર્વેદ ભાવ ગાદપણે સંકળાઓલો રહે છે. નિર્વેદ

એટલે સામાન્ય રીતે સંસાર પ્રત્યે વિરક્તિ વૈરાગ્ય ભાવ અર્થ થાય છે, સંવેગભાવમાં સંસારની ભયાનકતા દુઃખમય સ્વરૂપ અને તેમાંથી છૂટવા મોક્ષનો આદર્શ અભિલાષ બતાવાય છે. બ્યારે નિર્વેદભાવમાં સંસાર બંધનમાંથી છૂટવા માટે વૈરાગ્ય ભાવ બતાવાય છે જે સંસાર તેના સ્વરૂપથીજ ભયજનક કારમા દુઃખરૂપ હોય તે જેને સમજાય તેને તે પ્રત્યે સહેજે વૈરાગ્ય પેદા થાય તે સમજાય તેવું છે. તેને સંસારમાંથી છૂટવા વૈરાગ્યવૃત્તિ આવે તે સંબંધે કોષ્ટ લાંબા વિવેચનની જરૂર નથી. પણ નિર્વેદભાવની વિશેષતા એ છે કે સંસારના દુઃખમયતાના કારણે વૈરાગ્ય આવે તે ઉપરાંત સંસારની સુખમય સ્થિતિમાં પણ વિવક્તિ વૈરાગ્ય ભાવ પેદા થાય છે. સંસાર પરિભ્રમણમાં ગમે તેવા સુખ કે દુઃખના પ્રસંગોને પણ સમભાવે વેદી લેવાની, ભોગવી લેવાની સમક્તિ જીવની ભાવના હોય છે. તેવું નામ નિર્વેદ ભાવના છે. સામાન્ય રીતે મોટા નાના સુખ દુઃખના પ્રસંગો જીવને ઘણી વખત પ્રાપ્ત થાય છે. અત્યંત દુઃખમાં પણ સમક્તિ જીવ વિશેષ કદપાંત કરી ચીકણા અશુભ કર્મ બાંધતો નથી, ગાદ આતંધ્યાન રોદધ્યાન ધરતો નથી. તેવીજ રીતે સ્વર્ગ્ય કે અધર્તપણાની રાજ્ય ઝડિના ગમે તેવા પૌદ્ગલિક સુખો ભોગવવા મળે છતાં સમક્તિ જીવ તેમાં મોહમસ્ત કે લુપ્ત થતો નથી. તે પુણ્ય ભોગવીને વધારે પાપ અશુભ કર્મબંધ કરતો નથી. પણ

અનાસક્ત ભાવે સુખ ભોગવીને અને દુઃખો પરિપક્ષો સમતાપૂર્વક સહન કરીને સમક્તિ જીવ શુભ અશુભ બંને કર્મની નિર્જરા કરે છે. જેમ સમક્તિ વધારે શુદ્ધ અને આધ્યાત્મિક વિકાસ વધારે તેમ સંસારના સર્વ પદાર્થો સંબંધો અને પોતાના દેહ પ્રત્યે પણ વૈરાગ્ય વધતો રહે છે. તે વૈરાગ્યભાવ તેરમા સંયોગિ કેવળા ગુણસ્થાનકે પરાકાણ્યે પહોંચી સંપૂર્ણ સમભાવમાં પરિણમે છે. કારણ તે શુણસ્થાનકે અંશમાત્ર પણ મોહ રાગ, પ્રશસ્ત રાગ પણ રહેતો નથી. કોષ્ટ પણ વસ્તુ પરત્વે રાગ મમત્વ હોય તેના પ્રત્યેજ ત્યાગ, વૈરાગ્ય અથવા વિરક્તિ ધરવાના રહે છે. પણ જ્યાં કોષ્ટ રાગ જ નથી પછી વૈરાગ્યનું પ્રયોજન શું ? રાગ અને તેના ત્યાગરૂપ વૈરાગ્યને બદલે ઉત્કૃષ્ટ પ્રકારનો પ્રશમભાવ અથવા સમભાવ પેદા થાય છે જેને આપણે વિતરાગ દશા કહીએ છીએ તેનોજ તે પર્ણ છે. આપણે અનાદિકાળથી રાગ, દશથી એવા જકડાએલા છીએ કે તેના ત્યાગ માટે વૈરાગ્ય અને વિતરાગ ભાવને સહેજે સમજીએ છીએ. પણ તે સાથે શાશ્વત સુખને માટે જે પ્રશમભાવ અથવા સમભાવની જરૂર છે તે વૈરાગ્ય અને વિતરાગ-પણનો આત્માનો શુદ્ધ પરિણામ છે. તે આસ સમજવું જોઈએ, ઉપરની દૃષ્ટિએ આટલા વિવેચન પછી પ્રશમ સંવેગ નિર્વેદનો ગાદ પરસ્પર સંબંધ સમજીશો. હવે પછીના લેખમાં અનુક્રંપા તથા આત્મિક ભાવ ઉપર વિચાર કરવામાં આવશે.

પવિત્ર પર્યુષણ પર્વમાં આરાધનાં માટે અતિઉપયોગી પ્રકાશનો

અક્ષયનિધિ તપ વિધિ

પર્વાધિરાજ પર્યુષણને લગતા દિવસોમાં આ તપનું સારી સંખ્યામાં આરાધન કરવામાં આવે છે. શ્રાવણ વદ ૪ થી શરૂ કરીને ભાદરવા શુદ્ધ ૪ એટલે કે સંવત્સરીના દિવસે આ તપની પૂર્ણાહૂતિ કરવામાં આવે છે. આ પુસ્તકમાં અક્ષયનિધિ તપની સંપૂર્ણ વિધિ, ચૈત્યવદન, સ્તવન, પૂજની ઢાળ, ખમાસમણાના હુહા, અક્ષયનિધિ તપનું મોટું સ્તવન તથા છંદો, આ તપથી મનવાંછિત સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરનાર સુંદરીની રસિક કથા વગેરે પથ આપવામાં આવેલ છે.

મૂલ્ય માત્ર ૦-૨૫ પૈસા

લખો:-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, ભાવનગર

Reg. No. G 50

પર્યુષણ પર્વમાં વાંચવાલાયક ગ્રંથ

શ્રી નિતરાધ્યયન સૂત્ર (વિભાગ પહેલો)

(અધ્યયન ૧૫)

[મૂળ સંસ્કૃત છાયાનુવાદ શુદ્ધરભાષાનુવાદ અને કથા સહિત]

ભગવંત મહાવીરની અંતિમ દેશનાના ક્ષણસ્વરૂપ આ ગ્રંથની ઉપયોગિતા માટે કહેવાનું જ શું હોય! પૈરાગ્ય તેમ જ વિજ્ઞાનથી ભરપૂર આ ગ્રંથ અવશ્ય વાંચવાનું થોડું છે. કેટલાય સમયથી આ ગ્રંથની નકલ મળતી નહોતી. હાલમાં જ પ્રતાકારે ઉંચા લેઝર પેપર ઉપર છપાવવામાં આવેલ છે. પૂ. સાધુ-સાધ્વીજીએ નકલો ઓછી હોવાથી તરત જ મંગાવી લેવા કૃપા કરવી. પ્રતાકારે પૃષ્ઠ ૬૦૦ મૂલ્ય રૂપિયા દસ પોસ્ટેજ અલગ.

લખો :—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા ભાવનગરનું નૂતન પ્રકાશન

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસુરિ વિરચિત

શ્રી ઉપદેશભાસાદ ભાષાંતર : ભાગ ૨ નો

ઉપરોક્ત ગ્રંથ શુદ્ધરાત્રી લીપીમાં કલકત્તાના અમુક ભાવિક સદ્ગ્રહસ્થ તરફથી મળેલ સહાયથી છપાવવાનું શરૂ કરેલ છે. પાના ૩૦૪-ફોર્મ ૩૮. બહુ થોડી નકલો છપાવવાની હોવાથી જમને નોઈએ નેઓ નકલ દીઠ રૂા. ૨) મોકલી અગાઉથી નામ મોંઘાવશે તેમની પાસેથી ત્યાર પછી રૂા. ૨) જ લેવામાં આવશે, જ્યારે પાછળથી લેનાર માટે બુકની કિંમત રૂા. પાંચ થશે.

આ બુકની અંદર જે કથાઓ આપેલ છે તે કથાઓ મોઘ આપનાર હોવાથી બહુજ ઉપયોગી છે. દરેક વ્રતનું સ્વરૂપ બહુ સારી રીતે આપ્યું છે. કર્મહાનનું-ચોદ નિયમનું-ચાર પ્રકારનું અનર્થ-દંડનું સ્વરૂપ બહુ કૃપણતાથી આપેલું છે.

પર્યુષણ પર્વમાં વાંચવા લાયક ગ્રંથો

(૧) ચોસ પ્રકારની પૂજા અર્થયુક્ત ૩-૦૦ (૨) નવપદછની પૂજા ૦-૫૦ (૩) નવાણું પ્રકારની પૂજા ૦-૫૦ (૪) પાર્શ્વનાથ પં. પૂજા ૦-૬૦ (૫) ચારવ્રતની પૂજા ૦-૫૦ (૬) અંતરાયકર્મની પૂજા ૦-૬૦ (૭) ધનપાળ પંચાશીકા ૦-૨૫ (૮) ચાર ભાવનાની સન્ન્યાસ ૦-૨૫ (૯) પં. વીરવિજયજી જ-મ ચરિત્ર ૦-૨૫ (૧૦) સુમિત્ર ચરિત્ર ૦-૨૫ (૧૧) શ્રાવકયોગ આચાર વિચાર ૦-૨૫ (પોસ્ટેજ અલગ)

લખો:—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

પ્રકાશક : દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રક : ગીરધરલાલ કુલચંદ શાહ, સાધના મુદ્રણાલય-ભાવનગર